



بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت)، به مناسبت اول ماه مه

اتحاد، اتحاد، کارگران اتحاد

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز همبستگی کارگران سراسر جهان!

رفقای کارگر!

درود و تبریک به مناسبت اول ماه مه!

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز همبستگی کارگران سراسر جهان بار دیگر فرا می‌رسد. روزی که در یاد بود کارگران شیکاگو، در سال ۱۸۹۰ توسط انجمن بین‌المللی کارگران (انترناسیونال دوم) به عنوان روز جهانی کارگر انتخاب شد. در اول ماه مه ۱۸۸۶، ده هزار کارگر در شیکاگو برای تحقق ۸ ساعت کار روزانه به خیابان‌ها سرازیر شدند که با گشودن آتش از سوی پلیس، ۶ کارگر جان باخته و ده‌ها تن زخمی شدند. اما کارگران شیکاگو از پا ننشسته و به مبارزات خود ادامه دادند. مبارزاتی که امروز نیز در اقصا نقاط جهان ادامه دارد. نبردی که در یک سوی آن اردوگاه کار قرار دارد و در دیگر سو اردوگاه سرمایه با تمام ابزارهای قدرت و سرکوب هم چون پلیس، زندان، دادگاه و مانند آن. چند سالیست که با تشدید دوباره‌ی تضادهای نظام سرمایه‌داری و بحران اقتصادی حاصل از آن، بار دیگر شاهد افزایش اعتراضات کارگران در اقصا نقاط جهان هستیم. کارگران برای زندگی بهتر مبارزه می‌کنند در حالی که سرمایه‌داران هر بار و به بهانه‌های گوناگون، در پی به قهقرا راندن هر چه بیشتر کارگران هستند. هر بار بهانه‌ای، هر بار توجیهی! اما کارگران فریب سرمایه‌داران را نخورده و مبارزات خود را گسترش داده اند! در نبرد کار و سرمایه، پیروزی از آن اردوگاه کار خواهد بود و این حقیقت را با هیچ چیز نمی‌توان تغییر داد.

کارگران! هم‌زمان!

جمهوری اسلامی نیز همچون دیگر حکومت‌های سرمایه‌داری، هر روز به بهانه‌ای تلاش می‌کند تا سفره‌هایمان را کوچکتر و فقر را چون داغی ابدی بر پیشانی‌مان بنشانند. داغی که هر روز عمیق‌تر می‌گردد. حذف یارانه‌ها را با شعار "عدالت" و "تقسیم عادلانه‌ی سوبسیدها" به ما تحمیل می‌کنند در حالی که ما بزرگترین قربانیان حذف یارانه‌ها هستیم. شعار "جهاد اقتصادی" می‌دهند و از ما می‌خواهند "کار" را "جهاد" فرض کنیم! "جهاد" برای چه؟ برای کی؟ برای سرمایه‌دارانی که روز به روز فربه‌تر می‌شوند؟! آیا گوش شنوایی در این حاکمیت وجود دارد، تا صدای ضجه‌ی فرزندان کارگران را بشنود؟! آیا در این حاکمیت کسی می‌داند گرسنگی چیست؟

رفقای کارگر!

نظام سرمایه داری، نظام ظالمانه ایست که کارگران را در سراسر جهان در معرض بیرحمانه ترین استثمار و ستم و سرکوب قرار داده و کارگران را از یک زندگی انسانی محروم ساخته است. این نظم ظالمانه و ضد انسانی را باید از ریشه برانداخت و به جای آن نظامی سوسیالیستی و انسانی مستقر ساخت. هدف اصلی طبقه کارگر جهانی براندازی نظام سرمایه داری و استقرار سوسیالیسم است. طبقه کارگر ایران نیز هدفی جز این ندارد.

امروز اما رژیم در ایران بر سرکار است که کارگران را از ابتدائی ترین حقوق خود محروم ساخته است. رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی بدیهی‌ترین حقوق کارگران را نقض می‌کند. کار به جایی رسیده است که درحال حاضر بسیاری از کارگران ماه‌ها حقوق خود را طلبکار هستند و اگر برای دریافت حقوق خود اعتراض کنند، مزدوران حکومت اسلامی دست به سرکوب آنها می‌زنند.

هر گونه تشکل کارگری با سرکوب و قهر حکومت اسلامی روبرو می‌شود. چه بسیار کارگرانی که امروز برای مبارزه و ایجاد تشکل کارگری در زندان بسر می‌برند یا از کار اخراج شده‌اند. جمهوری اسلامی هر جا که توانست با سلاح قهر به خواست‌های کارگران پاسخ داد و تمام تلاش خود را به کار بست تا کارگران را از تشکل محروم ساخته و مانع اتحاد کارگران گردد. جمهوری اسلامی می‌داند که هرگز قدرت مقابله با کارگران متحد و متشکل را ندارد و از همین رو تمام تلاش خود را به کار می‌بندد تا از تشکل و اتحاد کارگران جلوگیری کند.

بی‌حقوقی سیاسی کارگران که مشخص‌ترین شکل آن برای کارگران خود را در عدم آزادی تشکل کارگری نشان می‌دهد مهم‌ترین خواستیست که باید در اول ماه مه آن را فریاد زد. آزادی تشکل، یکی از اجزاء آزادی‌های سیاسی می‌باشد که امروز در جنبش اعتراضی توده‌های مردم ایران به عنوان یک خواست اساسی تبلور یافته است. این خواستیست که جنبش کارگری را با دیگر جنبش‌ها، همچون جنبش زنان و معلمان و جنبش دانشجویی پیوند می‌زند.

کارگران!

این حق طبیعی کارگران است که در برابر فروش نیروی کار خود، مزدی را دریافت کنند که تامین کننده نیازهای معیشتی یک خانوادهی کارگری باشد. امروز فاصلهی دستمزدها با خط فقر به مرز غیرقابل باوری رسیده به طوری که حداقل دستمزد تعیین شده از سوی شورای عالی کار که یک ارگان به تمام معنا حکومتیست تنها یک پنجم خط فقر می‌باشد. جمهوری اسلامی با این وقاحت خود، حق حیات را از کارگران و خانواده‌هایشان می‌رباید.

دیگرخواست مهم کارگران در این روزها، لغو قراردادهای پیمانی، سفید امضا و موقت است. این نوع قراردادها که امروز شامل بیش از ۸۰ درصد کارگران ایران می‌باشد، روشیست که سرمایه‌داران برای پایمال کردن هر چه بیشتر حقوق کارگران از آن استفاده می‌کنند. این نوع قراردادها از یک سو باعث می‌شود تا کارگران مزد کمتری دریافت کنند و از سوی دیگر از قدرت تشکل و مبارزه‌ی آن‌ها می‌کاهد. کارگری که فاقد قرارداد ثابت است، هر لحظه با خطر بیکاری روبروست و کارفرما با شناسایی کارگران مبارز به راحتی دست به اخراج آن‌ها می‌زند. امروز بیکاری به یکی از بزرگترین معضلات کارگران تبدیل شده و حق بیمه بیکاری تا زمانی که یک کارگر بیکار است از خواست‌های مهم کارگران می‌باشد.

رفقای کارگر!

تظاهرات پرشکوه کارگران در اول ماه مه سال ۵۸ را بیاد بیاوریم. در این روز و به دعوت "شورای هماهنگی برگزاری اول ماه مه"، پانصد هزار نفر به خیابان‌ها ریختند. در این روز و در حالی که یک سر تظاهرات به چهارراه استانبول رسیده بود، آن سوی صف هنوز در خیابان ابوریحان محل آغاز تظاهرات بود. کارگران در این روز شعار "اتحاد، اتحاد، کارگران اتحاد" سر داده و در طول مسیر راهپیمایی، مردم با پرتاب گل و کف زدن از راهپیمایان استقبال کردند. در این روز جمهوری اسلامی و سرمایه‌داران از وحشت بر خود لرزیدند.

کارگران مبارز و انقلابی!

اول ماه مه روز کارگران است. در این روز کارگران سراسر جهان با تعطیل کردن کار، به خیابان‌ها آمده و مطالبات خود را مطرح می‌سازند.

اول ماه مه امسال، برای ابراز همبستگی با کارگران سراسر جهان و طرح مطالبات خود، از هر شکل مبارزاتی که می‌توانید استفاده کنید. با شعار "اتحاد، اتحاد، کارگران اتحاد" و طرح خواست‌های فوری و مبرم خود هم چون آزادی تشکل‌های کارگری، افزایش دستمزدها، لغو قراردادهای پیمانی و موقت و حق بیمه‌ی بیکاری، روز اول ماه مه را به یک روز پرشکوه در نبرد کار و سرمایه تبدیل کنید.

پیروزی در دستان کارگران است، در اتحاد و تشکل کارگران.

سازمان فداییان (اقلیت) که در طول حیات خود رفقای بسیاری را در مبارزه علیه حاکمیت سرمایه از دست داده است، با تبریک این روز به کارگران جهان، دست کارگران ایران را به گرمی فشرده و بار دیگر اعلام می‌دارد که در مبارزه برای حکومت شورایی و استقرارنظمی سوسیالیستی دوش به دوش طبقه کارگر به مبارزه ادامه خواهد داد.

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران

سرنگون باد نظام سرمایه داری

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

سازمان فداییان (اقلیت) اردیبهشت ۱۳۹۰

کار - نان - آزادی - حکومت شورایی